

Itaalia Vabariigi 12. jaanuaril 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu**(Kohtuasi T-14/05)**

(2005/C 69/44)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Itaalia Vabariik esitas 12. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindaja on *Avvocato dello Stato* Danilo Del Gaizo.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tunnistada vaidlustatud määrus kehtetuks;
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Käesolev kaebus on esitatud komisjoni 18. oktoobri 2004. aasta määruse (EÜ) nr 1809/2004, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2848/98, millega sätestatakse tootubakasektori kvootide tagasiostmise kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 318, 19.10.2004, lk 18), peale. Nimetatud määrus lisab määruse (EÜ) nr 2848/98 artikli 36 lõikele 1 lõigu, millega kehtestatakse 2004. saagiaasta puhul kvootide tagasiostmise hind, määratakse kindlaks summa, mis moodustab 40 % toetussummast ning näeb ette, et see summa makstakse enne 31. maid 2005.

Itaalia valitsus leiab, et vaidlustatud määrus on kehtetu nõukogu määruse (EMÜ) nr 2075/92⁽¹⁾ (ja eriti selle artikli 14 a) rikkumise, oluliste menetlusnormide rikkumise ning võimu kuritarvitamise tõttu.

Eriti on 2004. saagiaasta puhul kvootide tagasiostmise hinna, mis on lisaks veel eriti kõrge, kõikide tootjate ja tubakasortide kvaliteetide suhtes identne ja diferentseerimata ning makstav peaaegu koheaselt üheainsa maksena, kindlaksmääramine vastuolus nõukogu määruse nr 2075/92, mida on muuhulgas muudetud määrusega nr 1636/98, artikliga 14 a.

Itaalia valitsus leiab samuti, et vaidlustatud tagasiostuhinna kindlaksmääramist ei saa pidada õigustatuks ning seda veel vähem seoses määruse nr 1809/2004 kolmandas põhjenduses esitatud põhjustel, mille kohaselt: "2004. aasta saagikoristuse kvootide tagasiostuhind tuleks kehtestada miinimum toetussumma alusel, mida põllumajandustootja võib saada vastavalt nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrusega (EÜ)

nr 1782/2003 [...] kehtestatud otsetoetuskavale. Lisaks peaks ühtse otsemaksete kava rakendamisega seoses lühendama tagasiostuhinna väljamaksete perioodi miinimumini". Itaalia valitsus leiab selles osas, et määruse nr 2075/92 sätteid ei olnud vaidlusaluseks aastaks (ega ka 2005. aastaks) kehtetuks tunnistatud ning et sellepärast ei olnud komisjonil volitusi toetuda tagasiostuhinna kindlaksmääramisel õiguslikule alusele, mis oli täiesti erinev võrreldes sellega, millele komisjon oleks selle kindlaksmääramisel pidanud toetuma; vaidlustatud määrus võeti vastu täiesti teistel eesmärkidel ning vastupidiselt nendega, mis nõukogu määruse nr 2075/92 kohaselt oleksid selle määruse vastuvõtmist õigustanud.

Lisaks toob Itaalia valitsus välja vaidlustatud määruse põhjendamatuses selles osas, mis puudutab nii kõikide tootjate ja tubakasortide suhtes identse ja diferentseerimata tagasiostuhinna kindlaksmääramist, kui ka osas, mis puudutab hinna kindlaksmääramist summana, mis moodustab 40 % toetussummast, kui ka vastuolu vaidlustatud määruse artikli 1 sätete, kolmandas põhjenduses nimetatud põhjenduste ja teises põhjenduses esitatud selgituste vahel.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. juuni 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2075/92 toortubakaturu ühise korralduse kohta (EÜT L 215, 30.7.1992, lk 70).

IMI plc, IMI Kynoch Ltd. ja Yorkshire Copper Tube 19. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu**(Kohtuasi T-18/05)**

(2005/C 69/45)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

IMI plc, asukoht Birmingham (Ühendkuningriik), IMI Kynoch Ltd., asukoht Birmingham (Ühendkuningriik) ja Yorkshire Copper Tube, asukoht Liverpool (Ühendkuningriik) esitasid 19. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on *lawyer* M. Struys ja *lawyer* D. Arts.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada komisjoni 3. septembri 2004. aasta otsuse, mida parandati 20. oktoobri 2004. aasta kirjalikus menetluses asjas COMP/E-1/38.069 – copper plumbing tubes, artikkel 1 selles osas, mis puudutab artikli 1 lõikes h, i ja j loetletud äriühinguid ja artikli 2 lõige f;
- teise võimalusena vähendada hagejatelt nõutava trahvi suurust;
- jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Lisaks rikkus komisjon hagejate väitel diskrimineerimise keelu põhimõtet ja tegi ilmse vea, järeldades et hagejate osalemine kokkulepetes oli pidev, kuigi teatud teiste ettevõtjate suhtes ei olnud konkurentsireeglite rikkumise järjepidevus kindlaks tehtav. Hagejate hinnangul on nende olukord kõnealuste teiste ettevõtjatega identne. Hagejad osundavad siinkohal veel asjaolule, et kuna komisjon tugines oma otsuses asjaoludele, mida vastuväiteteatises ei olnud esitatud, siis on sellega rikutud hagejate õigust kaitsele.

Lõpuks väidavad hagejad, et trahvi määramisel rikuti proportsionaalsuse põhimõtet.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsuses leidis komisjon, et mitmed vasktorustike valdkonnas tegutsevad ettevõtjad on rikkunud EÜ artikli 81 lõiget 1 ja EMP lepingu artikli 53 lõiget 1. Konkurentsireeglite rikkumine hõlmas kolme erinevat juhtu: nn SANCO-tootjate vahelisi kokkuleppeid, nn WICU- ja Cupotherm-tootjate vahelisi kokkuleppeid ning laiema ringi vaskkanalisatsioonitorustike tootjate vahelisi kokkuleppeid. Nimetatud otsuse kohaselt ei olnud hagejad SANCO-kokkulepetest ega WICU- ja Cupotherm-kokkulepetest teadlikud ega oleksid saanud neid mõistlikult ette näha.

Oma hagi toetuseks esitavad hagejad väite, et rikutud on diskrimineerimise keelu põhimõtet. Hagejate hinnangul on viis, kuidas komisjon on oma uurimismenetlust teostanud, seadnud mõned ettevõtjad soodsamasse positsiooni. Hagejate sõnul olid nad viimaste ettevõtjate hulgas, kellele teabenõue esitati ja seetõttu taotlesid nad soodsamat kohtlemist ka viimastena, millest tulenevalt vähendati trahvi ainult 10 % ulatuses.

Lisaks on hagejate väitel komisjon väärtalt järeldanud, et SANCO kokkulepped ei olnud olulisel määral piiravamad kui kokkulepped laiema ringi tootjate vahel. Nad väidavad veel, et kuna trahvide määramisel ei tehtud vahet SANCO kokkulepetes osalenud tootjate ning laiema ringi tootjate vahel, siis rikub see diskrimineerimise keelu põhimõtet ning põhimõtet, mille kohaselt vastutus konkurentsioiguse normide rikkumise eest on oma olemuselt isiklik.

Hagejad vaidlevad vastu ka otsusele kohaldada sama trahvi nii hagejate kui ka nende tootjate suhtes, kes osalesid laiemas kokkuleppes ning WICU- ja Cupotherm-kokkulepetes. Hagejad leiavad, et selline otsus rikub diskrimineerimise keelu põhimõtet ning põhimõtet, mille kohaselt vastutus konkurentsioiguse normide rikkumise eest on oma olemuselt isiklik, ning et nimetatud otsust ei ole selles osas piisavalt põhjendatud.

Itaalia Vabariigi 18. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-26/05)

(2005/C 69/46)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Itaalia Vabariik esitas 18. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindaja on *avvocato dello Stato* Antonio Cingolo.

Hageja palub esimese astme kohtul:

1. tühistada

- 9. novembri 2004. aasta teade DOCUP - Emilia Romagna
- 10. novembri 2004. aasta teade PON Ricerce
- 12. novembri 2004. aasta teade DOCUP Piemonte, POR Calabria, POR Molise, DOCUP Toscana, POR Sicilia, DOCUP Marche, DOCUP Friuli-Venezia Giulia, POR Campania, DOCUP Liguria
- 16. novembri 2004. aasta teade DOCUP Lombardia, DOCUP Veneto
- 17. novembri 2004. aasta teade DOCUP Lazio
- 18. novembri 2004. aasta teade PON Sviluppo Imprenditoriale Locale